

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

54. An si Sacerdos Regularis applicet Missas contra intentionem Superioris, valeat talis applicatio? Et notatur, quod si Sacerdos Regularis non faceret vllam applicationem Missae, licet Praelatur illem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

tatur. Imò etiam si quis velit ad rationem actionis Sacrificij Missæ, quia inuentum Sacrificium est, nullâ requiri in Christo immutationem; nulla est alia actio melior, & aptior, quàm sumptio ipsa, ut in ea constitatur ratio Sacrificij; quia Sacrificij inuenti ratio consistit in representatione Sacrificij cruenti: hoc autem sumptione ipsa representatur, iuxta verba Pauli, *Quiescuntque manducabitis, &c. mortem Domini annuntiabitis*. Quamvis ergo etiam consecratione representetur, putat adhuc hi Auctores melius sumptione rationem actionis Sacrificij representari; id è totam essentiam in eo constituunt. Itaque in ea actione consistit integra essentia Sacrificij, quæ victimam immutat: atqui sola Sacramenti consumptio victimam immutat; quia per hanc destruitur esse sacramentale, quod Christus, ut victima habet in hoc Sacramento. Confirmatur, quia consecratio est tantum victimæ præparatio, quæ ad Sacrificium non pertinet, nisi depositi; alioqui etiam Incarnatio pertinisset ad Sacrificium cruentum Crucis, quia per illam præparata fuit victima Crucis.

Sup hoc infra in Resol. 147. §. vlt. ad medium. vers. Quod si ante, & legem paulo ante à vers. Ex his inferet Dicastillus. Sup. hoc quamvis recitauerit infra lege §. vlt. Ref. 229.

4. His suppositis, ad casum propositum affirmatiue videtur respondendum ex his, quæ docet Pater Tambur. *Opusc. de Sacrif. Missæ, lib. 2. cap. 2. §. 10. n. 7.* ubi sic ait: Ex probabili sententia, docente, Sacrificij essentiam consistere in consecratione simul, & in consumptione, possibile etiam erit posse applicari fructum Missæ toto tempore ante prædictam consumptionem, quia iam in hac sententia offertur actio faciendâ, non iam facta. Ita ille. At ego prorsus huic sententiæ non adhareo, stante diuersitate opinionum; vnde in casu nostro, pro stipendio certo Sacerdos præberet danq̃ elemosynam fructum, & applicationem incertam: nam, ut visum est, magis communis opinio est, quod in sola consecratione consistit tota essentia Sacrificij Missæ: Ergo peracta consecratione, non potest amplius dictum Sacrificium applicari; quod quidem, si sciret qui præbet stipendium, non illud præberet pro Missa applicanda post dictam consecrationem: nam vellet Missam cum fructu incerto, & posito sub opinione.

RESOL. LIV.

An si Sacerdos Regularis applicet Missam contra intentionem Superioris, valeat talis applicatio? Et notatur, quod si Sacerdos Regularis non faceret vllam applicationem Missæ, licet Prælatus illam Missam applicaret, non haberet dicta Prælati applicatio vllum effectum. Ex p. 2. tr. 14. Ref. 72.

Sup. contento in hac Ref. 147. §. vlt. inter medium, & finem, à vers. Nota secundum.

§. 1. **R**espondeo, dictum Regularem peccare quidem contra votum, sed applicationem Missæ contra mentem Superioris validam esse, quia Christus Dominus liberum actum celebrationis & consecrationis instituit, ut tota applicatio pendeat ex Sacerdotis libera intentione. Ita Syluest. *ver. Missa primò, n. 12.* Angelus *vers. eodem, n. 36.* Henric. *lib. 9. cap. 2. n. 6.* Fagund. *tract. 1. lib. 3. cap. 10. n. 4.* Villalobos *in summa part. 1. tract. 8. dub. 11. n. 2.* & ita determinasse Theologos Salmantinos notauit Rodrig. *in sum. tom. 1. cap. 141. concl. 10.* & alij.

2. Ista opinio est probabilis, sed contrariam etiã non minus probabilem existimo, quam docet nouissimè doctus Fraxinell. *in tract. de oblig. Sacerd. sect. 6. §. 7. n. 1.* & Gauantus *in comment. ad Rub. Missal. p. 3. tit. 12. n. 28.* Nec valet argumentum Suarez *in 3. part. tom. 3. disp. 79. sect. 9.* positum supra, nam responderetur esse disparem rationem inter intentionem consecra-

tionis, & applicationem Missæ; nam intentio Sacerdotis in consecratione, est de essentia Sacrificij. Idè non potest Prælatus illam irritare, aliàs non esset Sacrificium. At quòd valor Missæ huic, vel illi applicetur, non est de essentia Sacrificij, & ideo si à Prælato alteri, quàm ei, in quem Sacerdotis intentio dirigetur, applicetur, est Sacrificium. Hanc etiam opinionem docuit Scot. *quodlib. 20. Corduba lib. 1. quest. 3. opin. 6.* Ledesma *2. 4. quest. 16. art. 14.* & alij.

3. Notandum est verò, cum Villalobos *ubi supra, n. 3.* quod si Sacerdos Regularis non faceret vllam applicationem Missæ, licet Prælatus illam Missam applicaret, non haberet dicta Prælati applicatio vllum effectum, quia Prælatus non est minister Sacrificij, sed hoc procederet stante prima opinione, non autem in secunda sententia.

RESOL. LV.

An Missa Conuentualis possit applicari? Et alij duo casus proponuntur. Primus, quod Capellanus, quando licite, & ex honestate potest vocari à celebratione Missæ imposta, in tali casu possit celebrare Missam non pro stipe, quod est clarum, sed pro charitate in sui utilitatem, vel parentum, aut amicorum. Idem intellige, si Prælatus mibi quotidie celebrare præcipiat in genere.

Secundus, quod si Capellanus obligatus ad quotidianam celebrationem egrotaret per duos menses, non teneret per alium celebrare, nec ipse factus sanus Missam dicere. Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. Ref. 51.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam docet Peyrinus *in Priuil. tom. 3. c. 11. n. 20.* ubi sic ait: Existimo quòd dicta Missa conuentualis possit applicari pro quocumque voluerit Prælatus; non enim apparet vllum præceptum, neque diuinum, neque humanum in contrarium. Vnde intrat regula, quòd omnia sunt concessa, quæ non inueniuntur prohibita. Ita ille, qui citat Cordubam, Rodrig. *12.*, & nostrum doctum amicissimum Trimarchi, quibus ex eadem Religione adde nouissimè P. Francisc. de Nigro *in add. ad Reg. p. 1. præsup. 1. quest. 15.* & ex nostro P. Leone *de offic. Capellani, quest. 8. sect. 18. n. 188.* quorum opinionem ego teneo, seclusa consuetudine in contrarium; & ideo non est audiendum Bonac. *disp. 4. de Sacram. quest. est. post. 7. §. 2. num. 7.* Fraxinellus *de oblig. sect. 4. concl. 4. §. 16.* & alij, asserentes Missam conuentualem non posse applicari, qui dedit stipendium.

2. Notandum est etiam hic obiter quòd dicitur Peyrinus *loco citato, num. 23.* quærit, an possit Capellanus, quando licitè, & ex honestate potest vocari à celebratione Missæ imposta, an inquam, in tali casu possit celebrare Missam non pro stipe, quod clarum est, sed pro charitate in sui utilitatem, vel parentum, aut amicorum. Et respondet affirmatiue, quia dura nimis esset captiuitas obligare pauperem Sacerdotem, vel nullo vnquam tempore posset pro se, vel suis vnquam Missam dicere, & colligo clarè ex dicto cap. *significatum*, ibi *salua honestate*, id est, æquitate; at honestas, & æquitas talem indulgentiam concedunt. Colligo etiam ex illa clausula *etiam dem capitis, Nec sibi liceat hoc illi subtrahere sine causa voluptatis*. Ergo si non licet talem vacantiam assumere causa voluptatis corporalis, & temporalis, licebit quidem causa deuotionis, & charitatis, ac voluptatis spiritualis. Idem intellige si Prælatus mibi quotidie celebrare præcipiat in genere: nam hoc præceptum etiam humano modo intelligendum est, cum